

KONINKRIJK BELGIE.

ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste en negende kamer, op 17 november 1992 door de Eerste Minister verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over amendementen van de Regering op een ontwerp van wet "houdende sociale en diverse bepalingen", heeft op 20 november 1992 (achtste kamer) en op 23 november 1992 (negende kamer) het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, huitième et neuvième chambres, saisi par le Premier Ministre, le 17 novembre 1992, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur des amendements du Gouvernement à un projet de loi "portant des dispositions sociales et diverses", a donné le 20 novembre 1992 (huitième chambre) et le 23 novembre 1992 (neuvième chambre) l'avis suivant :

Volgens artikel 84, tweede lid, dat bij de wet van 15 oktober 1991 is ingevoegd in de gecoördineerde wetten op de Raad van State, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden aangegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval luidt die motivering aldus :

"Het inroepen van de hoogdringendheid wordt gemotiveerd door het feit dat de Regering als één van haar belangrijkste doelstellingen de gezondmaking van de rijksfinanciën beoogt. Bovendien wil zij de maatregelen, vervat in hogergenoemd ontwerp van wet, zo spoedig mogelijk in werking laten treden".

*

Amendement nr. 1.

Artikel 147bis.

1. Aangezien het ontworpen artikel vier leden bevat, waarvan de eerste twee betrekking hebben op het Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek te Gembloux en de laatste twee op het Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek te Gent, verdient het aanbeveling het artikel in twee paragrafen te verdelen. De eerste twee leden kunnen dan in paragraaf 1 worden gegroepeerd, de laatste twee in paragraaf 2.

.../...

2. Men redigere die paragraaf 1 als volgt :

"§ 1. Uiterlijk op 1 september 1993 storten de stations die afhangen van het Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek te Gembloux samen een bedrag van 40.000.000 frank aan de Schatkist.

Op voorstel van de Wetenschappelijke Raad van het in het eerste lid bedoelde Centrum bepaalt de Minister van Landbouw het aandeel van elk station in dit bedrag".

Paragraaf 2 moet dan op overeenkomstige wijze worden gesteld.

Amendement nr. 2.

Geen opmerkingen.

Amendement nr. 3.

Het amendement wil de toepassing van de wet van 6 juli 1948 waarbij het herstel van de oorlogsschade aan de goederen noodzakelijk voor een openbare dienst of voor het nastreven van een doel van algemeen nut ten laste van de Staat wordt gelegd, beperken tot de vereffening van de bedragen die reeds bepaald zijn op grond van goedgekeurde inschrijvingen of contracten betreffende op regelmatige wijze ingediende aanvragen.

.../...

Indien het doel van de ontworpen bepaling, zoals de Regering die wil amenderen, erin bestaat te verhinderen dat nieuwe aanvragen tot vergoeding van schade die in de toekomst zou ontstaan, ingediend worden, is deze bepaling zinloos, want zoals in de memorie van toelichting van het voorontwerp van wet wordt beklemtoond en zoals de Raad van State eveneens heeft opgemerkt in advies L. 21.871/1/2/8/9, dat hij op 12 en 13 oktober 1992 over dit voorontwerp heeft gegeven (1), "kan, gelet op de vastgestelde voorwaarden en termijnen, geen enkele aanvraag meer worden ingediend" (2).

De enige praktische draagwijdte die de ontworpen bepaling zou kunnen hebben, zou in feite erin bestaan dat voorkomen wordt dat inschrijvingen of contracten ter goedkeuring aan de bevoegde overheid toegezonden worden tot adstructie van aanvragen tot herstel van oorlogsschade die al zijn ingediend, volgens de regels en te gelegener tijd. In de loop van de besprekingen in de commissie is overigens het volgende gesteld :

"Nu nog ontvangen de diensten van de Minister dossiers van overheden die een aanvraag tot tegemoetkoming, gestaafd met een proces-verbaal van opneming

(1) Gedr. St., Senaat, zitting 1992-1993, nr. 526-1, van 9 november 1992.

(2) Hieruit volgt inzonderheid dat het herstel van de schade die (bijvoorbeeld in de streek van Veurne) is ontstaan en waarvoor geen enkele aanvraag ingediend zou zijn binnen de vastgestelde termijnen en overeenkomstig de gestelde voorwaarden, of van de schade die in de toekomst zou ontstaan, reeds uitgesloten is of in ieder geval uigesloten zou zijn.

van de oorlogsschade, tijdig ingediend hebben en die nu de toepassing van de wet vragen.

Bijna 50 jaren na de feiten waaruit de schade ontstaan is, blijkt het nu noodzakelijk om de vergoedingsprocedures voor het herstel van deze schade af te sluiten" (1).

Om dat doel te bereiken, lijkt het uit wetgevings-technisch oogpunt beter de voornoemde wet van 6 juli 1948 te wijzigen door er, bijvoorbeeld onder een artikel 6, een bepaling in te voegen die de toepassing van die wet zou beperken.

Men zou er zich echter niet toe kunnen bepalen in die nieuwe bepaling de tekst over te nemen gelijk hij in het door de Regering voorgestelde amendement staat.

Ook al kan namelijk worden aangenomen dat de wetgever ingediende aanvragen, waarvoor geen inschrijvingen of contracten overgelegd en goedgekeurd zijn vanwege aan de aanvrager te wijten vertraging, niet voor vergoeding in aanmerking kan nemen, is het daarentegen niet aanvaardbaar die aanvragen te weren wanneer de vertraging uitsluitend te wijten is aan de trage werking van de overheidsdiensten.

De tekst van het door de Regering voorgestelde amendement dient derhalve dienovereenkomstig herzien te worden.

(1) Gedr. St., Senaat, nr. 526-9 (1992-1993), blz. 2.

Amendement nr. 4.

Bij dit amendement behoeven geen opmerkingen te worden gemaakt.

Selon l'article 84, alinéa 2, inséré dans les lois coordonnées sur le Conseil d'Etat par la loi du 15 octobre 1991, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui justifient le caractère urgent de la demande.

En l'occurrence, cette motivation est la suivante :

"Het inroepen van de hoogdringendheid wordt gemotiveerd door het feit dat de Regering als één van haar belangrijkste doelstellingen de gezondmaking van de rijksfinanciën beoogt. Bovendien wil zij de maatregelen, vervat in hogergenoemd ontwerp van wet, zo spoedig mogelijk in werking laten treden".

*

Amendement n° 1.

Article 147bis.

1. Comme l'article en projet se compose de quatre alinéas, dont les deux premiers ont trait au Centre de recherches agronomiques de Gembloux et les deux derniers, au Centre de recherches agronomiques de Gand, il est recommandé de scinder cet article en deux paragraphes, les deux premiers alinéas formant le paragraphe 1er et les deux derniers, le paragraphe 2.

2. Il y a lieu de rédiger le paragraphe 1er comme suit :

.../...

"§ 1er. Les stations relevant du Centre de recherches agronomiques de Gembloux versent au plus tard le 1er septembre 1993 un montant global de 40.000.000 francs au Trésor.

Le Ministre de l'Agriculture détermine la part de chaque station dans ce montant, sur proposition du Conseil scientifique du Centre visé à l'alinéa 1er".

Le paragraphe 2 sera, par conséquent, rédigé de la même manière.

Amendement n° 2.

Pas d'observations.

Amendement n° 3.

L'amendement tend à limiter l'application de la loi du 6 juillet 1948 mettant à charge de l'Etat la réparation des dommages de guerre aux biens nécessaires à un service public ou à la poursuite d'une fin d'intérêt général à la liquidation des montants qui ont déjà été fixés sur la base des soumissions ou contrats approuvés concernant des demandes régulièrement introduites.

Si la disposition en projet, telle que le Gouvernement entend l'amender, devait avoir pour but de faire obstacle à l'introduction de nouvelles demandes d'indemnisation pour des dommages qui surviendraient à l'avenir, cette

.../...

disposition serait dépourvue d'utilité, car comme le souligne l'exposé des motifs de l'avant-projet de loi et comme l'a également fait observer le Conseil d'Etat dans l'avis L. 21.871/1/2/8/9 qu'il a donné les 12 et 13 octobre 1992 sur cet avant-projet (1), "aucune demande nouvelle, compte tenu des conditions et délais prévus, n'est plus susceptible d'être introduite" (2).

En réalité, la seule portée pratique que pourrait avoir la disposition en projet serait d'éviter que des soumissions ou des contrats ne soient transmis, aux fins d'approbation, à l'autorité compétente à l'appui de demandes de réparation de dommages de guerre déjà introduites, régulièrement et en temps utile. Au cours des discussions en commission, il a, du reste, été précisé :

"Les services du ministre reçoivent encore, à l'heure actuelle, des dossiers émanant d'autorités qui avaient introduit en temps utile une demande d'intervention appuyée d'un constat des dommages de guerre et qui sollicitent maintenant l'application de la loi.

Près de 50 ans après les faits qui ont donné naissance aux dommages, il apparaît maintenant nécessaire de clôturer les procédures d'indemnisation de réparation de ces dommages" (3).

(1) Doc. parl. Sénat, session 1992-1993, n° 526-1, du 9 novembre 1992.

(2) Il s'ensuit, notamment, qu'est déjà exclue et serait, de toute façon, exclue la réparation de dommages qui sont survenus (par exemple, dans la région de Furnes) et pour lesquels aucune demande n'aurait été introduite dans les délais et conditions prévus, ou qui surviendraient à l'avenir.

(3) Doc. parl., Sénat, doc. n° 526-9 (1992-1993), p. 2.

Pour réaliser cette intention, il paraît d'une meilleure technique légistique de modifier la loi précitée du 6 juillet 1948, en y insérant, par exemple sous un article 6, une disposition qui limiterait l'application de cette loi.

L'on ne pourrait, toutefois, se borner à reproduire, dans cette nouvelle disposition, le texte tel qu'il figure dans l'amendement proposé par le Gouvernement.

En effet, si l'on peut admettre que le législateur puisse écarter de l'indemnisation les demandes introduites pour lesquelles des soumissions ou contrats n'ont pas été produits et approuvés en raison d'un retard imputable au demandeur, en revanche, il n'est pas admissible de les écarter, lorsque le retard est exclusivement imputable aux lenteurs de l'administration.

Le texte de l'amendement proposé par le Gouvernement doit, dès lors, être revu en conséquence.

Amendement n° 4.

Cet amendement n'appelle pas d'observations.

Het advies betreffende de amendementen nrs. 1 en 2 werd gegeven door de achtste kamer, samengesteld uit

de Heren : J. NIMMEGEERS,
Messieurs :

W. DEROOVER,
J. VERMEIRE,

Mevrouw : F. LIEVENS,
Madame :

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. J. VERMEIRE.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. BAERT, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

F. LIEVENS.

L'avis concernant les amendements n°s 1 et 2 a été donné par la huitième chambre, composée de

kamervoorzitter,
président de chambre,

staatsraden,
conseillers d'Etat,

griffier,
greffier.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. J. VERMEIRE.

Le rapport a été présenté par M. J. BAERT, auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par M. G. VAN HAEGENDOREN, référendaire adjoint.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

J. NIMMEGEERS.

L'avis concernant les amendements n°s 3 et 4 a été donné par la neuvième chambre, composée de

Het advies betreffende de amendementen nrs. 3 en 4 werd gegeven door de negende kamer, samengesteld uit

Messieurs : C.-L. CLOSSET,
de Heren :

président de chambre,
kamervoorzitter,

R. ANDERSEN,
J. MESSINNE,

conseillers d'Etat,
staatsraden,

Madame : J. GIELISSEN,
Mevrouw :

greffier assumé,
toegevoegd griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. P. TAPIE, premier président.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. P. TAPIE, eerste voorzitter.

Le rapport a été présenté par M. C. MENDIAUX, premier auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par M. P. ERNOTTE, référendaire adjoint.

Het verslag werd uitgebracht door de H. C. MENDIAUX, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. P. ERNOTTE, adjunct-referendaris.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER,

LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

J. GIELISSEN.

C.-L. CLOSSET.